

РОЗКВІТНЕ КАЛИНА

Загояться рани,
Загинуть тирани, –
І висушать сльози
Заплакані мами.

Ніхто не забутий,
Ніщо не забуто, –
Ерефським гріхам
Не буде спокути.

Немає прощення
Тому, хто б'є в спину,
Тому, хто жорстоко
Вбиває дитину.

Їх гріх не замолять
У жодному з храмів:
Вони піддалися
Свавіллю тиранів.

Земля моя рідна
Із попелу встане,
Розквітне калина,
Як усмішка мами.

ДУША МОЯ ВИМОЛЕНА

Серце моє випалене,
Очі мої виплакані,
Душу мою вимолену
Птахи не візьмуть у вирій.
«Не час, – прокричать, – ще не час
Тобі підійматись до нас».

Серце твоє наповниться
Помстою і ненавистю,
Очі твої засвітяться
Злістю, а може, й радістю.
І душу тримай у тілі
В ім'я свободи і волі.

За серця всі випалені,
За всі очі виплакані
Чужинці згорять у вогні, –
За тих, хто тепер на небі,
І тих, хто лишивсь на землі.

МОЯ ПЕЧАЛЬ БЕРЕ МЕЧА

Моя печаль бере меча,
Рубає ворога з плеча,
Сльоза застигла ув очах,
Та ще горить моя свіча.
Ще сила чується в руках,
Затих в душі холодний страх,
Всі стріли – в ціль по ворогах.
Ненависть множить на два,
Незламні лук і тятива,
За землю, де ідуть жнива,
Впаде ворожа голова.

МАЯК

Ліхтарик маяка
Із мороку туману
Нарешті виведе
Маленький корабель.

Хитався у штормах
Посеред океану,
Як втіха для вітрів
І для підступних скель.